

Sygn. akt II K 488/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2017 roku sprawy

A. B.

s. M. i K. z domu K.

ur. (...)

w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2017r. w miejscowości T., woj. (...) na ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia próba I - 0,46 mg/L o godzinie 19:39, II- 0,45 mg/L o godzinie 19:52, III - 0,46 mg/L o godzinie 19:57, alkoholu w wydychanym powietrzu kierował motorowerem marki B. o nr rej (...) na drodze publicznej przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. II K 960/11

tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk

orzeka

1. oskarżonego **A. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby;
4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby;
5. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

6. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;
7. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
8. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza mu 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu A. B. oceniony przez pryzmat komponentów wymienionych w art. 115 § 2 kk jawi się jako znaczny. Oskarżony godził w wysoko cenione dobro prawne tj. bezpieczeństwo w komunikacji, umyślnie naruszając zasadę trzeźwości, będącą jedną z jego najistotniejszych gwarancji. Do popełnienia przestępstwa nie skłoniła go żadna uzasadniona życiowo potrzeba, ale chwilowy brak rozsądku i wyobraźni, co w konsekwencji zagroziło wystąpieniem szkody komunikacyjnej.

W sprawie nie ujawniły się okoliczności rzutujące na stopień winy, bowiem A. B. działał jako sprawca w pełni poczytalny, co oznacza, że jego zachowanie było zawinione, bezprawne i karygodne.

Przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżonemu kara 1 roku pozbawienia wolności mieści się w tych granicach, a jednocześnie uwzględnia okoliczności i wagę popełnionego występku. Nie gubiąc z pola widzenia faktu, że A. B. po raz drugi uczestniczył w ruchu drogowym, jako kierowca nietrzeźwy, należało wziąć po uwagę również te czynniki, które najmocniej determinują skalę stworzonego zagrożenia na drodze. Należy do nich miejsce popełnienia przestępstwa, rodzaj prowadzonego pojazdu oraz stopień intoksykacji alkoholowej. Oskarżony nie prowadził tira, ale pojazd jednośladowy, przez co w pierwszej kolejności zagroził własnemu bezpieczeństwu. Przemieszczał się ulicą niewielkiej miejscowości, a stopień jego nietrzeźwości na tle innych czynów tej samej kategorii trudno uznać za rażąco wysoki. Jak wynika z zeznań policjanta M. P.– w czasie popełnienia przestępstwa ruch na drodze był znikomy, oskarżony prowadził pojazd poprawnie, a kontrola policyjna miała charakter rutynowy. W czasie interwencji A. B. zachowywał się właściwie, od razu przyznał, że poprzedniego dnia spożywał alkohol, nie kwestionował wartości pomiaru, w rezultacie czego w/w policjant oświadczył, że „życzyłby sobie takich klientów jak oskarżony”. W czasie rozprawy prezentował równie pożądaną postawę, manifestując poczucie wstydu i gotowość poniesienia konsekwencji złamania prawa, w szczególności w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Okoliczności te uzasadniają pozytywną prognozę kryminologiczną skutkującą warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary. Faktem jest, że Ustawodawca stosuje wobec sprawcy czynu z art. 178a § 4 kk surowsze kryteria

dopuszczalności probacji, zezwalając na nią, w myśl art. 69 § 4 kk, jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, jednak w ocenie Sądu wypadek taki zachodzi.

A. B. jest jedynym żywicielem rodziny, na którą składa się bezrobotna żona i dwoje małoletnich dzieci. Wiedzie uporządkowane życie rodzinne, wykonuje pracę zarobkową, eksponuje poczucie skruchy i nie unika odpowiedzialności karnej. Analizowane powyżej podmiotowo-przedmiotowe okoliczności czynu oraz prawidłowa reakcja na popełnione przestępstwo pozwalają żywić przekonanie, że oskarżony wyciągnie wnioski na przyszłość i pomyślnie zresocjalizuje się na wolności. Nadto, od czasu, gdy był skazany za czyn z art. 178a § 1 kk upłynęło wiele lat, a na przeszkodzie zatarciu skazania stanęło wyłącznie to, że oskarżony przeoczył obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 100 zł. W całości uregulował natomiast grzywnę oraz wykonał orzeczony wobec niego zakaz.

Warunkowemu zawieszeniu wykonania kary nie sprzeciwiają się również pozostałe przesłanki materialno-prawne wymienione w art. 69 § 1 kk

Zatarciu uległo bowiem inne skazanie – w sprawie II K 109/13, którym w/w wymierzono karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Wyrok w w/w sprawie uprawomocnił się 23 marca 2013 r., a kara nie została zarządzona do wykonania – ani w okresie próby, ani w ciągu dalszych 6 miesięcy, co oznacza, że z tą chwilą - według ówczesnego brzmienia art. 76 § 1 kk – skazanie uległo bezwarunkowemu zatarciu z mocy prawa, zwłaszcza, że nie wiązało się z orzeczeniem środka karnego, a grzywna została wykonana w całości 3 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy podziela tym samym stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego dnia 12 października 2016 r. w sprawie o sygn. V KK 178/16 (v. portal orzeczeń SN), zgodnie z którym treść przepisów intertemporalnych, w szczególności art. 21 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2015 r., poz. 396) nie uchyla obowiązku stosowania zasady wyrażonej w art. 4 § 1 kk. Ocena, która z regulacji jest dla sprawcy względniejsza nie może zaś abstrahować m.in. od ustawowych warunków przedawnienia i zatarcia skazania (v. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 października 2012 r., V KK 447/11, Lex nr 1228655; z dnia 2 lutego 2006 r., V KK 199/05, Lex nr 176023).

Mając powyższe na uwadze, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby 3 lat, uznając, iż okres maksymalny jest w tym wypadku uzasadniony potrzebami w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Odpowiednią skuteczność wolnościowej resocjalizacji zapewnią nałożone na oskarżonego z mocy art. 72 § 1 pkt 4 i 5 kk obowiązki probacyjne – powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz zobowiązanie do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby. Nadto, warunkowemu zawieszeniu wykonania kary towarzyszy tzw. akcesoryjna grzywna w liczbie 50 stawek dziennych, obrazujących wagę popełnionego przestępstwa. Wartość jednej stawki ustalonej na poziomie 20 zł uwzględnia możliwości materialne oskarżonego oraz współistniejący obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego, mający charakter znaczącej dolegliwości finansowej o charakterze obligatoryjnym, co wynika z kategorycznego brzmienia art. 43a § 2 kk. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeczono obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym – dożywotnio.

Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej i ryczałtu za doręczenia zaś opłatę wymierzono zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272)